

FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Gammeltoft 22, 1457 København K
Telefon 33 13 25 12. Telefax 33 13 07 17
Personlig henvendelse 10-15

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato: **12 DEC. 2006**

J.nr.: 2005-4449-618
Sagsbehandler: LP/MMI
(Bedes anført ved henvendelser)
Akt. nr.: 20

+ opfølgingsrapport

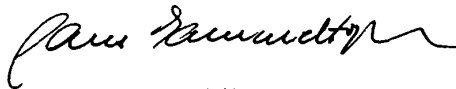
Vedrørende inspektion af detentionen i Herning

Hermed sender jeg et uhæftet eksemplar af opfølgingsrapport af dags dato vedrørende inspektion den 25. januar 2006 af detentionen i Herning.

Jeg vil til samtidig modtagelse sende et eksemplar af rapporten elektronisk til Retsudvalget.

Som det fremgår af rapportens sidste side, afventer jeg supplerende udtalelser vedrørende enkelte punkter i rapporten.

Med venlig hilsen

Hans Gammeltoft-Hansen

Opfølgning

Gammel Torv den **12 DEC. 2006**
Journalnr. 2005-4449-618 LY

Folketingets Ombudsmand - Gammel Torv 22 - 1457 København K

Den 4. maj 2006 afgav jeg den endelige rapport om inspektionen den 25. januar 2006 af detentionen i Herning. I rapporten anmodede jeg om udtalelser mv. vedrørende nærmere angivne forhold.

Jeg har herefter fra Politimesteren i Herning modtaget en udtalelse af 9. juni 2006 og fra Justitsministeriet en udtalelse af 1. september 2006.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad pkt. 1. Detentionslokalerne

I rapporten bad jeg om at få oplyst om politimesteren havde foretaget noget i anledning af mine bemærkninger under inspektionen om den mulige sikkerhedsrisiko i detentionslokale 3 (loftpladerne var monteret skævt så der var stor afstand mellem de enkelte plader hvorved der muligvis kunne fæstnes et snørebånd eller lignende omkring hjørnet af en forskubbet plade.)

Politimesteren har i sin udtalelse oplyst at den skævt monterede loftsplade i detentionslokale 3 nu er monteret korrekt, og at reglerne for visitation ved detentionsanbringelse er indskærpet.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 2.1.1. Politiloven

Under henvisning til politilovens § 12, stk. 4, bad jeg politimesteren om en udtalelse om det forhold at der i forbindelse med en detentionsanbringelse af en

17-årig tilsyneladende ikke var rettet henvendelse til hjemmet med henblik på at underrette herom eller i øvrigt sket underretning af forældremyndighedsindehaver(e) eller socialforvaltning, jf. detentionsbekendtgørelsens § 8.

Politimesteren har udtalt følgende herom:

”I henhold til det rapportmateriale, der er udarbejdet i forbindelse med anholdelsen fremgår det, at anholdtes moder har været underrettet om anholdelsen, idet hun var tilstede ved afhøringen af sønnen. Af rapportmaterialet fremgår også, at kommunens socialforvaltning var underrettet om afhøringen.

Endelig skal det også oplyses, at anholdtes fader var tilstede ved siden af sin søn, da anholdelsen skete, og faderen blev af politipersonalet gjort bekendt med, at sønnen blev anholdt i forbindelse med noget tumultagtigt slagsmål i gademiljøet.

Personalet der har foretaget anholdelsen og indbringelsen samt vagthavende er indskærpet, at det af detentionsrapporten klart og utvetydigt skal fremgå, at der er sket underretning.”

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

I rapporten anførte jeg at det var beklageligt at der i intet tilfælde fuldt ud er forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1, og det på trods af Rigspolitechefens indskærpelse i rundskrivelsen af 15. januar 2003. Jeg gik ud fra at politimesteren ville gøre de relevante medarbejdere bekendt med det som jeg havde anført, og jeg meddelte på denne baggrund at jeg ikke ville foretage mere vedrørende dette punkt.

Politimesteren har i sin udtalelse afsluttende oplyst at:

”Resultatet af Deres inspektion har givet anledning til, at politiinspektøren flere gange – 1. gang den 26. april overfor hele personalet har indskærpet kundgørelsens og bekendtgørelsens bestemmelser omkring detentionsanbringelse. Deres rapport vil også blive genstand for en mere detaljeret gennemgang ved ledermøderne.

I erkendelse af at det interne tilsyn og kontrol med efterlevelse af gældende bestemmelser for detentionsanbringelse m.v. ikke er blevet gennemført i tilstrækkelig grad har politiinspektøren udpeget en ledende medarbejder til at være ansvarlig for den løbende kontrol af, at alle bestemmelser efterleves og dokumenteres i detentionsrapporten og i tilsynsskemaet.”

Justitsministeriet har anført at ministeriet ligeledes finder det beklageligt at der i intet tilfælde er forholdt fuldt ud i overensstemmelse med detentionsbekendtgørelsens § 22, stk. 1. Ministeriet har under henvisning til politimesterens afsluttende bemærkninger vedrørende indskærpelsen af kundgørelsens og bekendtgørelsens regler anført at ministeriet ikke foretager sig yderligere.

Jeg har noteret mig den generelle indskærpelse af kundgørelsens og bekendtgørelsens bestemmelser om detentionsanbringelse som min inspektion har givet anledning til. Jeg har også noteret mig det oplyste vedrørende den indførte kvalitetskontrolordning. Jeg har videre noteret at ministeriet har tilsluttet sig min kritik vedrørende den manglende overholdelse af kundgørelsens § 22, stk. 1.

I rapporten konstaterede jeg at det af politiets statistik for 2004 fremgår at der i 2004 var 179 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Herning politikreds. Det fremgår endvidere at 1 person blev bragt til forsorgshjem eller lignende, at 1 blev indbragt til sygehuset, og at 2 personer blev bragt til hjemmet. For 2003 var tallene henholdsvis 121 detentionsanbringelser, ingen blev bragt til forsorgshjem, 5 blev indbragt til sygehuset, og ingen blev bragt til hjemmet.

Jeg anførte endvidere at det af Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til kundgørelsen fremgik at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet

ud fra et ressourcensynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde.

Jeg gik i rapporten ud fra at politiet i Herning er opmærksom på det der er angivet i Rigspolitichefens følgebrev, men bad dog for god ordens skyld politimesteren om at oplyse nærmere om Herning Politis praksis vedrørende hjemkørsel af berusere, herunder oplyse antallet af berusere som politiet kørte hjem i 2005.

Politimesteren har i sin udtalelse oplyst at Herning Politi henholder sig til de retningslinier der fremgår af Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001. Politimesteren oplyser endvidere at politiet bringer berusere til hjemmet når der er skabt kontakt til en pårørende der selv er i stand til at tage vare på pågældende. Ved den mindste tvivl bringes den berusede til politistationen.

Politimesteren oplyser endvidere at der i 2005 var 185 anholdte for beruselse, hvoraf 7 blev bragt til hjemmet.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Jeg bad i min rapport politimesteren om at redegøre for 3 tilfælde af detentionsanbringelser. I de 3 tilfælde var som årsag for anholdelsen henvist til henholdsvis "indbrud", "pvt" og "pvt/trusler". Det fremgik ikke af den øvrige del af detentionsrapporten at de tilbageholdte var berusede/påvirkede.

Hertil har politimesteren oplyst følgende:

"Den vagthavende, der var på arbejde den 8. december 2005 i forbindelse med anholdelsen kl. 0445, har oplyst, at han ikke husker den anholdte, der helt sikkert har været spirituspåvirket, idet der er tilkaldt læge og pågældende detentionsanbragt. Han betegner det

som en forglemmelse, at han ikke har afkrydset i feltet 'vagthavendes vurdering af tilbageholdtes tilstand'.

Den vagthavende, der var på arbejde den 18. december 2005 i forbindelse med anholdelsen kl. 0306 og kl. 0310 har oplyst, at han ved indbringelsen af de anholdte – på grund af stor travlhed på vagthavendes kontor – ikke havde mulighed for at bevæge sig til detentionsområdet, der er lokaliseret i politibygningsens kælderetage og i en afstand af ca. 25 m fra kontoret. Han husker, at han senere personligt tilså de anholdte i detentionslokalet og beklager, at der ikke er ført notat om dette tilsyn på detentionsrapporten samt hans vurdering af de anholdtes spirituspåvirkethed.”

Jeg har noteret mig det oplyste. Under henvisning til politimesterens afsluttende bemærkninger som er citeret ovenfor under punkt 2.2., foretager jeg mig ikke mere vedrørende dette punkt.

I forbindelse med en anholdelse den 11. december 2005 bad jeg i rapporten politimesteren om en udtalelse om retsgrundlaget for den efterfølgende detentionsanbringelse. I detentionsrapporten var det anført at anholdte var ”let påvirket”.

Politimesteren har herefter udtalt følgende:

”Af sagens rapportmateriale fremgår, at pågældende blev anholdt udenfor sin tidligere hustru/samlevers bopæl. Han er meddelt advarsel, jf. straffelovens § 265 om ikke at kontakte sin hustru/samlever. Politipersonalet, der foretog anholdelsen skønnede anholdte spirituspåvirket i 'over middel, grad', hvor vagthavendes skøn var spirituspåvirket i 'let grad'. Det er vores almindelige erfaring, at der kan være divergens i det skøn, der udøves i forhold til personers spirituspåvirkethed. Det forhold at anholdte 'strammer sig op' når de indbringes til en politistation er almindelig kendt. Retsgrundlaget for anholdelsen er således en overtrædelse af straffelovens § 265 og detentionsanbringelsen en konsekvens for at forhindre den anholdte i sin spirituspåvirkede tilstand igen at opsøge sin tidligere hustru/samlever.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9, skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og lægens bemærkninger skulle anføres i detentionsrapporten, jf. den dagældende kundgørelses § 14, stk. 3.

Alene i en ud af 10 tilfælde var både lægens navn, tidspunktet for lægetilsynet og lægens bemærkninger anført på detentionsrapporten. Jeg fandt det i min rapport beklageligt at der således i 9 ud af 10 detentionsrapporter ikke var forholdt i overensstemmelse med den dagældende bekendtgørelses § 14, stk. 3. Jeg gik ud fra at politimesteren ville indskærpe bestemmelsen (som nu findes i kundgørelse II, nr. 55, af 1. februar 2005 § 13, stk. 3).

Justitsministeriet har oplyst at ministeriet ligeledes finder det beklageligt at detentionsrapporterne i 9 ud af 10 tilfælde ikke er udfyldt i overensstemmelse med den dagældende detentionskundgørelses § 14, stk. 3. Da politimesteren har oplyst at detentionskundgørelsens og detentionsbekendtgørelsens bestemmelser er indskærpet over for hele personalet, går ministeriet ud fra at også pligten til at anføre lægens navn, tidspunkt for lægetilsynet samt lægens bemærkninger i detentionsrapporten, jf. den nugældende detentions-kundgørelses § 13, stk. 3, er blevet indskærpet, og ministeriet foretager sig ikke yderligere.

Jeg har noteret mig det oplyste, herunder at Justitsministeriet har tilsluttet sig min kritik vedrørende dette punkt.

Ad pkt. 2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Da det - på grund af den mangelfulde udfyldelse af detentionsrapporterne - ikke var muligt at få et præcist billede af den tidsmæssige sammenhæng mellem transporttid og tidspunkterne for lægetilkald, bad jeg politimesteren om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten og tilkald af læge efter denne underretning, jf. bekendtgørel-

sens § 5, stk. 1. Jeg anførte endvidere at det var beklageligt at der i mindst 5 ud af 10 tilfælde ikke var sket tilkald af læge snarest muligt efter indbringelsen til politistationen.

Politimesteren har oplyst at det er almindelig praksis at der ved tilkald af læge skal ske oplysning af navn, fødedata og personnummer på den anholdte. Politimesteren anfører endvidere:

”Disse oplysninger indgår i den videre administration for den tilkaldte læge. Når det er muligt at fastlægge den anholdtes identitet i forbindelse med anholdelsen er personalet instrueret om, at vagthavende underrettes med henblik på, at der skal ske lægetilkald.

Kontakten til lægevagten – der dækker hele Ringkøbing amt – sker gennem en telefonsluse, hvor der meget ofte er telefonkødannelse. En telefonstemme anviser, at såfremt opkaldet er af hastende karakter kan man via telefontastaturet trykke sig længere frem i køen.

Et almindeligt tilsyn af læge i forbindelse med detentionsanbringelse vurderes ikke af Herning Politi som hastende.

Yderligere ønsker jeg at anføre, at en patruljes anmodning om lægetilkald i nogle tilfælde indgår i en prioritetsrækkefølge hos vagthavende og derved ikke bliver effektueret straks, da vagthavende ofte sidder alene på stationen og nødvendigvis må besvare andre radio- eller telefonopkald vedrørende andre hastende dispositioner.

I travle perioder er vagthavende også instrueret om, at disponere personale som medhjælpere på vagthavendes kontor. Politiinspektøren har overfor personalet indskærpet vores almindelige praksis.”

Justitsministeriet har oplyst at ministeriet har anmodet politimesteren om en udtalelse om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten og tilkald af læge efter denne underretning. Ministeriet har i den forbindelse bemærket over for politimesteren at der efter detentionsbekendtgørelsens § 6 skal ske underretning af vagthavende ved transport af en frihedsberøvet person til politistationen, og at vagthavende efter detentionsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, uden unødigt ophold skal tilkalde læge. Ministeriet anfører at det i den forbindelse er uden betydning om identiteten på den pågældende kan fastlægges.

Justitsministeriet har endvidere oplyst at ministeriet samtidig over for politimesteren har bemærket at ministeriet har forstået politimesterens udtalelse således at der altid sker tilkald af læge når vagthavende er blevet underrettet om frihedsberøvelsen, samt at lægetilkald som udgangspunkt sker straks medmindre vagthavende har andre hastende opgaver.

Justitsministeriet har anført at ministeriet vil vende tilbage til spørgsmålet når politimesterens supplerende udtalelse vedrørende dette punkt foreligger.

Jeg har noteret mig det oplyste og bemærker at jeg er enig med Justitsministeriet i at læge skal tilkaldes uden unødigt ophold, og at det i den forbindelse er underordnet om identiteten på den pågældende kan fastlægges. Jeg afventer herefter ministeriets og politimesterens supplerende udtalelser om politikredsens praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten og tilkald af læge efter denne underretning.

Ad pkt. 2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Under henvisning til at der i 7 ud af 10 tilfælde var gået forholdsvis lang tid fra indbringelsen til politistationen og gennemførelsen af lægetilsynet, bad jeg politimesteren om at oplyse nærmere om baggrunden herfor.

Politimesteren har oplyst at det ikke har været muligt at indgå en aftale med lægerne i Herning om at stå til rådighed for politiet i forbindelse med lægeundersøgelser af anholdte forud for detentionsanbringelse. Politiet er således henvist til at tilkalde en læge fra Lægevagten. Politiets anmodning om lægeundersøgelse indgår herefter i lægevagtens prioritering af arbejdet. Politimesteren oplyser endvidere at politiet i et vist omfang kører den anholdte til skadestuen/modtagelsen på Herning Sygehus for undersøgelse. Politimesteren henviser i øvrigt til ovenstående oplysninger omkring kontakt til Lægevagten.

Justitsministeriet har på baggrund af politimesterens udtalelse anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse. Ministeriet oplyser at ministeriet vil vende tilbage i sagen når udtalelsen fra Rigspolitichefen foreligger.

Jeg har noteret mig det oplyste og afventer yderligere fra ministeriet. Jeg antager at baggrunden for at ministeriet har anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse er at Rigspolitichefen ved udsendelse af kundgørelsen II, nr. 55 i 2001, i følgebrevet bad politikredse der mod forventning skulle få problemer med at skabe et effektivt lægetilsyn med detentionsanbragte, rette henvendelse til Rigspolitiets Administrationsafdeling der herefter vil være behjælpelig med at forsøge at løse problemet.

Ad pkt. 2.5. Oplysninger fra Kriminalregisteret

Jeg udtalte at det var beklageligt at der i 4 ud af 5 tilfælde hvor der var gjort notat om indhentelse af oplysninger i Kriminalregisteret, ikke var vedlagt en udskrift fra registeret. Jeg anførte at jeg gik ud fra at politimesteren ville overveje at indskærpe pligten til at vedlægge udskriften.

Jeg udtalte endvidere at det var beklageligt at der i 5 ud af 10 tilfælde ikke var sket afkrydsning til angivelse af at der var indhentet oplysninger fra Kriminalregisteret (eller vedlagt udskrift) i overensstemmelse med den dagældende kundgørelses § 13, stk. 2. Jeg bad politimesteren om en udtalelse om hvorvidt den manglende afkrydsning var udtryk for at der ikke var indhentet oplysninger i Kriminalregisteret.

Politimesteren har oplyst at den manglende afkrydsning om indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret ifølge vagthavende ikke er udtryk for at der ikke er "spurgt" i registeret, og at forespørgslen i registeret er en fuldstændig indarbejdet rutine. Politimesteren oplyser endvidere at det er blevet indskærpet over for de vagthavende at også denne rubrik udfyldes nøje, samt at den indhentede udskrift vedlægges detentionsrapporten.

Justitsministeriet oplyser at ministeriet ligeledes finder det beklageligt at der i flere tilfælde ikke er gjort notat om at der er indhentet oplysninger i Kriminalregisteret, eller er vedlagt udskrift heraf. Idet politimesteren har oplyst at notatpligten er blevet indskærpet over for de vagthavende, foretager ministeriet sig ikke yderligere.

Jeg har noteret mig det oplyste, og at ministeriet har tilsluttet sig min kritik. Jeg foretager mig ikke yderligere vedrørende dette punkt.

I en af sagerne hvor udskriften var vedlagt, var udskriften udskrevet den 12. december 2005 kl. 03.33 vedrørende en anholdelse der fandt sted den 11. december 2005 kl. 17.55. Feltet til angivelse af tidspunktet for visitationen var ikke udfyldt, men det var angivet at den foreløbige anbringelse i detention fandt sted den 11. december 2005 kl. 18.00. Jeg anmodede på denne baggrund politimesteren om at oplyse om der i dette tilfælde var sket indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret i overensstemmelse med den dagældende kundgørelses § 13, stk. 2, dvs. forud for visitationen.

Politimesteren har anført at den vagthavende har oplyst at han helt rutinemæssigt forespørger i Kriminalregisteret når der indbringes anholdte. Om det konkrete tilfælde har vagthavende oplyst at oplysningerne blev læst på skærmen, og at oplysningerne først senere – formentlig i forbindelse med den videre sagsbehandling – blev udskrevet på papir.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad. pkt. 2.6. Fremstilling og visitation mv.

I 3 tilfælde (hvor anholdelserne i alle tilfælde var sket den 18. december 2005 omkring kl. 03.00) var der i feltet til angivelse af tidspunktet for fremstilling af anholdte for vagthavende noteret "ej muligt". Under henvisning til bekendtgø-

relsens § 6, stk. 1, og den dagældende kundgørelses § 8, nu § 7, bad jeg politimesteren om nærmere oplysninger om baggrunden for at det i disse 3 sager ikke var muligt at fremstille de anholdte for vagthavende ved indbringelsen til politistationen. Jeg bad også om oplysninger om hvem der i sådanne situationer har ansvaret for de funktioner, herunder tilkald af læge, som normalt påhviler vagthavende i forbindelse med detentionsanbringelser.

Politimesteren har i sit svar til dette spørgsmål henvist til det som er anført tidligere under pkt. 2.3. "Grundlaget for detentionsanbringelsen", og pkt. 2.4.1. "Tidspunktet for tilkald af læge". Politimesteren har endvidere anført at alle dispositioner og funktioner der skal foretages i forbindelse med en vagtperiode, sker under vagthavendes ansvar.

Jeg har forstået politimesterens henvisning således at det på grund af stor travlhed på vagthavendes kontor natten mellem den 17. og 18. december 2005 ikke var muligt for vagthavende at tilse de anholdte ved detentionsindbringelsen, og at vagthavende endvidere er instrueret om at disponere personale som medhjælpere på vagthavendes kontor, men at dette ikke er sket i det konkrete tilfælde.

Justitsministeriet har udtalt følgende vedrørende dette spørgsmål:

"Justitsministeriet har forstået Politimesteren i Hernings udtalelse således, at der i disse 3 tilfælde ikke er sket fremstilling for vagthavende, hvilket ministeriet finder meget beklageligt.

Justitsministeriet har indskærpet over for Politimesteren i Herning, at det fremgår af detentionskundgørelsens § 8, at den tilbageholdte straks ved ankomsten til politistationen skal fremstilles for den vagthavende.

Som Justitsministeriet tidligere har anført i en udtalelse til Folketingets Ombudsmand [inspektionen af detentionen i Horsens den 14. januar 2004, anden opfølgingsrapport; min bemærkning] vil det imidlertid i praksis ikke altid være muligt at foretage denne fremstilling umiddelbart efter ankomsten til stationen. Justitsministeriet finder imidlertid, at der som hovedregel ikke bør hengå mere

end 20 minutter fra indbringelsen af en person til vagthavendes visitation af den indbragte, men ministeriet finder dog ikke at kunne udelukke, at der i særlige tilfælde på grund af stort arbejdspress på politistationen vil kunne gå mere end 20 minutter, før fremstillingen kan ske.”

Jeg har noteret mig det oplyste. Jeg foretager ikke yderligere vedrørende dette spørgsmål da jeg går ud fra at politimesteren vil instruere de vagthavende i anvendelsen af deres ledelsesbeføjelser i sådanne situationer således at lignende tilfælde kan undgås i fremtiden.

Ad pkt. 2.6.2. Visitation mv.

Jeg anførte at det – på grund af den manglende udfyldelse af detentionsrapporterne – ikke var muligt at få et præcist billede af den tidsmæssige sammenhæng mellem visitationstidspunktet og tidspunktet for den foreløbige detentionsanbringelse. På den baggrund bad jeg politimesteren om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til dette spørgsmål.

Politimesteren har anført at Herning Politi med hensyn til visitation følger de retningslinier der fremgår af Rigspolitichefens kundgørelse om detentionsanbringelse af berusede personer. Politimesteren anfører videre:

”Ved stikprøvevis kontrol i rapportmateriale der er udfærdiget af politipersonalet i forbindelse med en anholdelse fremgår, at der selvfølgelig sker en endelig visitering inden den foreløbige/endelige indsættelse i detentionen.

Der er således tale om manglende omhu/kontrol fra flere vagthavendes side med udfyldelsen af skematikken i detentionsrapporterne – også når tidsangivelserne ikke følger den ’kronologiske orden’ for arbejdsprocesserne i forbindelse med en anholdts indsættelse i detentionen.”

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 2.7. Tilsyn

Jeg bad i rapporten - for en god ordens skyld - om oplysninger om hvorvidt overvågningsudstyret i detentionen er godkendt af Rigspolitichefen.

Politimesteren har oplyst at overvågningsudstyret er godkendt af Rigspolitiet.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Jeg anførte at jeg fandt det beklageligt at der i 8 ud af 10 tilfælde ikke fuldt ud havde været foretaget skærpet tilsyn under den foreløbige anbringelse. Jeg henstillede til politimesteren at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9, stk. 4, jf. § 15, stk. 2, og at underrette mig om hvad der skete i den anledning.

Politimesteren har oplyst at reglerne om skærpet tilsyn er blevet indskærpet overfor de vagthavende som er ansvarlige for at der føres et effektivt tilsyn med de detentionsanbragte.

Justitsministeriet har anført at ministeriet finder det meget beklageligt at der i 8 ud af 10 tilfælde ikke fuldt ud har været foretaget skærpet tilsyn under den foreløbige anbringelse. Da Politimesteren har oplyst at bestemmelserne om skærpet tilsyn er blevet indskærpet over for vagthavendegruppen, foretager ministeriet sig ikke yderligere.

Jeg er enig i Justitsministeriets beklagelse, men foretager mig af de samme grunde som ministeriet ikke yderligere.

Ad pkt. 2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Jeg anførte at jeg fandt det beklageligt at der i 6 ud af 10 tilfælde ikke er ført tilsyn i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 3, i de sidste timer inden løsladelsen. Jeg henstillede til politimesteren at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 3, og underrette mig om hvad der skete i den anledning.

Politimesteren har oplyst at reglerne for kontinuerligt tilsyn med detentionsanbragte er indskærpet over for de vagthavende, og at hele personalet er instrueret om at der på skemaet for tilsyn skal anføres det nøjagtige tidspunkt hvor den anholdte udtages af detentionen med henblik på eventuel afhøring eller andre relevante dispositioner forud for den endelige løsladelse.

Justitsministeriet har oplyst at ministeriet finder det meget beklageligt at der i 6 ud af 10 tilfælde ikke er ført tilsyn i overensstemmelse med detentionsbekendtgørelsens § 14, stk. 3, i de sidste timer inden løsladelsen. Da politimesteren har oplyst at detentionsbekendtgørelsens § 14, stk. 3, er blevet indskærpet over for vagthavendegruppen, foretager ministeriet ikke yderligere.

Jeg er enig i Justitsministeriets beklagelse. Da bestemmelserne er blevet indskærpet over for de vagthavende, og da hele personalet er blevet instrueret om skematilførelsen ved udtagelse af detentionsanbragte fra detentionen, foretager jeg mig ikke yderligere.

Ad pkt. 2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

Jeg anførte at det var en fejl at de to første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen kun i 4 ud af 10 tilfælde var foretaget ved fremmøde, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2. Jeg anførte at dette var beklageligt og henstillede til politimesteren at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 2. Jeg bad politimesteren om at underrette mig om hvad der er sket i den anledning.

Politimesteren har oplyst at reglerne om tilsyn som anført i bekendtgørelsens § 14, stk. 2, er indskærpet overfor de vagthavende, og at det er præciseret at tilsyn ved fremmøde – også efter lægeundersøgelsen – som minimum skal ske 2 gange.

Justitsministeriet har oplyst at ministeriet finder det meget beklageligt at de to første tilsyn efter den endelige anbringelse kun er foretaget ved fremmøde i 4 ud af 10 tilfælde. Da politimesteren har oplyst at detentionsbekendtgørelsens § 14, stk. 2, er blevet indskærpet over for vagthavende, foretager ministeriet sig ikke yderligere.

Jeg har noteret mig at bestemmelsen i bekendtgørelsen er blevet indskærpet, og at ministeriet har tilsluttet sig min kritik. Jeg foretager mig ikke yderligere omkring spørgsmålet.

Efter kundgørelsens § 18, stk. 6, kan der i politikredsene fastsættes lokale bestemmelser om tilsynets forløb. Sådanne bestemmelser må dog ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg bad politimesteren om at oplyse hvorvidt Herning Politi har fastsat sådanne lokale bestemmelser om tilsynets forløb og i givet fald vedlægge et eksemplar heraf.

Politimesteren har oplyst at der ikke er fastsat lokale bestemmelser omkring tilsynets forløb.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionsanbringelsen, om muligheden for at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling.

Jeg anførte at det var beklageligt at vejledningen i alle tilfælde enten ikke var udleveret, eller at der ikke var gjort notat herom, eller notat om årsagen til at den ikke var udleveret.

Politimesteren har ikke kommenteret dette punkt i rapporten. Politimesteren har imidlertid som afsluttende bemærkning anført følgende:

”Resultatet af Deres inspektion har givet anledning til, at politiinspektøren flere gange – 1. gang den 26. april overfor hele personalet har indskærpet kundgørelsens og bekendtgørelsens bestemmelser omkring detentionsanbringelse. Deres rapport vil også blive genstand for en mere detaljeret gennemgang ved ledermøderne. I erkendelse af at det interne tilsyn og kontrol med efterlevelse af gældende bestemmelser for detentionsanbringelse m.v. ikke er blevet gennemført i tilstrækkelig grad har politiinspektøren udpeget en ledende medarbejder til at være ansvarlig for den løbende kontrol af, at alle bestemmelser efterleves og dokumenteres i detentionsrapporten og i tilsynsskemaet.”

Justitsministeriet har oplyst at ministeriet ligeledes finder det beklageligt at Rigspolitichefens vejledning i alle tilfælde enten ikke er udleveret, eller at der ikke er gjort notat om at den er udleveret, eller om årsagen til at den ikke er udleveret. Ministeriet oplyser endvidere at ministeriet ikke foretager yderligere idet politimesteren har oplyst at kundgørelsens og bekendtgørelsens bestemmelser om detentionsanbringelse er indskærpet over for hele personalet. Ministeriet går således ud fra at indskærpelsen også omfatter den nugældende detentionskundgørelses § 26, stk. 2 og 3.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Opfølgning

Jeg afventer yderligere udtalelser fra Justitsministeriet vedrørende pkt. 2.4.1. og pkt. 2.4.2.

Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Herning, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef